

Miόνczi

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Chcemë w karnach szmërgac bale,
Bùfsac, szturac, kòpac chwatko,
Prost pòd niebã, abò w halë -
W jesén, zëmã, zymk i latkò.

Ref. Kò më lubimë bëc na lëfce,
wiedno zlepšëwac skrãtnosc swòjã,
Z drëdzima gònic sã na drëfce,
Jak przë mòbilce krzëwic szëjã.

Wiedno lepi je wëcmanim
Jic na miόνczi w biegach, kòle,
W dobrim rôd sã czëc dzejanim,
Z chãcã pòmòc doma, w szkòle.

Szkòda czasu szkło òbzerac,
Żëcé nëkò òszòlało.
W stronã widu wòrt tej wzerac
I ò dżibczé zadbac cało.

Wyścigi

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Chcemy w zespołach rzucać piłki,
Odbijać, szturchać, kopać zwinnie,
Wprost pod niebem lub w hali -
Jesienią, zimą, na wiosnę i latem.

Ref. Bo my lubimy być na powietrzu,
Zawsze polepszać naszą zwinność,
Z innymi gonić się na drózkach,
Niż przy komórkach krzywić szyje.

Zawsze jest lepiej wspólnie
Ścigać się w biegach, na rowerze,
W dobrym dobrze czuć się działaniu,
Z chęcią pomagać w domu, , w szkole.

Szkoda czasu oglądać szkło,
Życie pędzi szalenie.
W stronę światła warto patrzeć
I o giętkie zadbać ciało.

Tłum. E. Pryczkowski